

A Fővárosi Ítéltábla a személyesen eljáró dr. felperes neve (felperes címe.) felperesnek - a Dobrossy és Társai Ügyvédi Iroda (címe., ügyintéző ügyvéd: dr. Szabados Gergő) által képviselt alperes neve (alperes címe.) alperes ellen képmáshoz való jog megsértése miatt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2019. április 3. napján meghozott 27.P.23.125/2018/19. számú ítélete ellen az alperes részéről 20. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy külön felhívásra fizessen meg a Magyar Államnak 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A felperes dr. ... ügyvéd ügyvédjelöltje volt 2010. november 26. és 2013. április 1. napja között. Ilyen minőségében több büntetőeljárásban is közreműködött. Az alperes műsorszórásában elérhető ... televíziós csatorna két olyan büntetőügy másodfokú tárgyalásáról, illetőleg a Kúria előtt folyamatban volt felülvizsgálati tárgyalásról is beszámolt, ahol a felperes az ügyvéddel együtt vett részt. A tárgyalásról készített képfelvételeken mind a védői feladatokat ellátó ügyvéd, mind a felperes képmása felismerhetően rögzítésre került.

Dr. ... ügyvéddel szemben később büntetőeljárás indult, amelyről az alperes ugyancsak képi formában beszámolót tett közzé „...” és ... című műsoraiban. Ezen büntetőeljárásról való tudósításaihoz felhasználta a korábbi eljárások során rögzített képanyagot is. A műsorszámok az alperes honlapján és általa regisztráltan a YouTube csatornán is láthatóak voltak.

A felperes a képmása védelméhez fűződő jog megsértése miatt nyújtott be keresetet, amelyet többször is módosított. A perben született 65.P.24.378/2016/8. és 65.P.22.476/2017/6. sorszámú ítéleteket a másodfokú bíróság hatályon kívül helyezte. Az utóbbi 32.Pf.20.587/2018/4-II. sorszámú végzésében azt írta elő, hogy tisztázni szükséges miszerint a felperes a keresetét a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) vagy a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (Ptk.) képmásvédelemmel kapcsolatos rendelkezései szerint érvényesíti-e, erre vonatkozó határozott nyilatkozattételre kell felhívni figyelemmel a Pp. 121. § (1) bekezdés e) pontjára. Ehhez képest kell szükség esetére a perindítási határidőket vizsgálni, figyelemmel a Pp. 346/A. § (2) bekezdésében foglaltakra is.

A felperesnek határozott kérelmet kell előterjesztenie arra vonatkozóan, hogy a sérelmezett képfelvételek jogszerűtlen felhasználását a televíziós csatorna által sugárzott műsorszámokban vagy csak az alperes honlapján közreadott (video) felvételek vonatkozásában kéri-e megállapítani.

A tényállás tisztázása körében nyilatkoznia szükséges az alperest arra vonatkozóan, hogy a felperes által sérelmezett műsorszámokat mikor adta közre, azok mikor kerültek fel az internetes oldalára, a felperest pedig arról, hogy azokról mikor, milyen körülmények között szerzett tudomást. Figyelemmel arra, hogy az alperes vitatja, hogy a YouTube csatornára a felvételeket feltöltötte, e körben bizonyítás felvételének van helye, ezért szükséges a bizonyítási kötelezettségről és bizonyítási teherről történő kioktatás is.

A Pp. képmáshoz való jog érvényesítésével kapcsolatos rendelkezései alkalmazásának esetében szükséges a felperes pert, illetve a kereset kiterjesztését megelőző kérelmének vizsgálata is a Pp. 346/A. § rendelkezéseire tekintettel.

Az elsőfokú bíróság felhívására a felperes határozottan úgy nyilatkozott, hogy keresetét a Ptk. rendelkezéseire alapítja. Jogi álláspontja szerint azonban ezen keresete csak a Pp. 346/A. § - 346/F. § szerinti eljárási szabályok betartása mellett terjeszthető elő. Részletesen kifejtette a perindítási határidővel kapcsolatos álláspontját.

Pontosított keresetében a

- a 2013. október hó 29. napján „...” című műsorában „Rendőrok ...” címmel sugárzott és a honlapon <http://...html> cím alatt,
- 2014. március hó 9. napján „...” című műsorában „Éjjel-nappal őrzik ... ügyvédet” címmel sugárzott, és a honlapon <http://...html> cím alatt,
- 2014. szeptember hó 11. napján „...” című műsorában „... és az ellopott pénzek” címmel sugárzott, és a honlapon <http://...html> cím alatt,
- 2016. július hó 7. napján „...” című műsorában „Felmentették a sztárügyvédet” címmel sugárzott, majd a youtube video megosztó oldalon <https://...> cím alatt,
- 2016. július hó 6. napján „... Extra” című műsorában „60 milliót kérnek a sztárügyvédtől” címmel sugárzott, és a honlapon <http://...html> cím alatt,
- 2016. október hó 11. napján a „...” című műsorában „300 ezerre büntették ...t” címmel sugárzott, és a honlapon <http://...html> cím alatt közzétett riportokban sérelmezte képmása engedély nélküli közzétételét. Álláspontja szerint az alperes ezen felvételekkel bűncselekménnyel - az őt alkalmazó ügyvéd büntetőügyével - hozta alaptalanul összefüggésbe.

Kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a jogsértés abbahagyására - oly módon, hogy a képmását tartalmazó felvételeken személyét tegye felismerhetetlenné -, valamint tiltsa el az alperest a további jogsértéstől.

Kötelezze az alperest arra, hogy az ítélet rendelkező részét olvastassa be a „...” és „...” című műsorokban, valamint azt 15 nap időtartamban tegye közzé saját, valamint a „...” és a „...” című műsorok honlapján, valamint az alperes írásban kérjen tőle bocsánatot. Hivatkozott arra, hogy a YouTube csatornán az alperes regisztrációja alatt voltak láthatóak a műsorszámok.

Az alperes elsődlegesen arra hivatkozott, hogy a felperes a Pp. 346/B.§ (3) bekezdésében foglalt perindítási határidőt elmulasztotta, ezért a per megszüntetésének van helye.

Érdemben a kereset elutasítását kérte, mert álláspontja szerint a tárgyalásokon védői minőségében részt vevő felperesről hozzájárulása nélkül lehetett a képmását tartalmazó képfelvételeket készíteni és felhasználni. Kérte továbbá figyelembe venni, hogy a felperes kérelmének eleget téve a honlapján megjelenített riportokat eltávolíttatta. Hivatkozott arra is, hogy a YouTube oldalra nem ő töltötte fel az ott megjelenített, és onnan időközben közbenjárása nélkül eltávolított tartalmat.

Az alperes vitatta azt is, hogy az álláspontja szerint a Pp. képmáshoz való jog vonatkozó rendelkezései alapján elbírálandó perben bocsánatkérésre lenne kötelezhető.

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes képmáshoz fűződő személyiségi jogát azzal, hogy a ... televíziós csatorna „...” című műsorában 2013. október hó 29. „Rendőrok ...” címmel, 2014. március hó 9. napján „Éjjel-nappal őrzik ... ügyvédet” címmel, 2014. szeptember hó 11. napján „...” és az ellopott pénzek” címmel sugárzott, a „...” műsorban 2016. július hó 6. napján „60 milliót kérnek a sztárügyvédtől” címmel, 2016. október hó 11. napján „300 ezerre büntették ...t” címmel sugárzott, ezt követően pedig a csatorna honlapján megjelenített riportokban, valamint a „...” című műsorban 2016. július hó 7. napján „Felmentették a sztárügyvédet” címmel sugárzott, majd a YouTube videó megosztó oldalon közzétett riportban felhasználta ... és ... bírósági ügyeinek tárgyalásain korábban készült, felperes képmását tartalmazó képfelvételeket.

Kötelezte az alperest, hogy az ítélet rendelkező részének, első bekezdését 15 napon belül olvastassa be a ... televíziós csatorna „...” és „...” című műsorainak adásában.

Kötelezte továbbá arra, hogy 15 napon belül, 15 nap időtartamban tegye közzé az ítélet rendelkező részének, első bekezdését a ... televíziós csatorna, valamint a „...” és a „...” című műsorok honlapjain.

Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül, a felpereshez intézett magánlevélben kérjen bocsánatot a jogsértésért, az alábbi tartalommal:

„Elnézését kérjük, hogy a „...,” a „...” és a „...” című műsorainkban jogosulatlanul közöltük képmását, s ezzel megsértettük képmáshoz fűződő személyiségi jogát.”

Az alperest a további jogsértéstől eltiltotta és kötelezte, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 30.000 forint perköltséget, valamint külön felhívásra a Magyar Államnak 72.000 forint meg nem fizetett illetéket.

Az elsőfokú bíróság elsősorban a perben érvényesített igény anyagi és eljárásjogi kereteit rögzítette. Kifejtette, hogy téves az a felperesi jogértelmezés, hogy a képmáshoz fűződő személyiségi jogi jogsértés csak a Ptk. képmásvédelemre vonatkozó szabályaira alapítható, és a Pp. XXI/A. fejezete csak a Ptk.-ra alapított igényérvényesítés eljárásjogi szabályait tartalmazza. A Pp. XXI/A. fejezet rendelkezéseit ugyanis a 2015. évi XI. törvény az információtechnológia rohamos fejlődése jelentette kihívásra adandó egyik lehetséges válaszként, új, a személyiségi jogok közül a képmás és hangfelvételhez fűződő jog védelemét biztosító jogintézményként szabályozta. A kétfajta eljárás választásának lehetőségét a Pp. 346/F. §-a kifejezetten tartalmazza is, kimondva, hogy akiről hozzájárulása nélkül képmás vagy hangfelvétel készül, illetve kerül felhasználásra, és e fejezet rendelkezései alapján nem él keresettel, az általános szabályok szerint pert indíthat a személyiségi jog védelme iránt. Minderre tekintettel a felperesnek a Ptk. képmásvédelemre vonatkozó szabályaira alapított határozott kérelmét a Pp. általános szabályai alapján bírálta el.

Rögzítette, hogy a felperes igényét a 2014. március 15-én hatályba lépett, a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) rendelkezéseire alapította, azonban igényére a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény hatálybalépésével összefüggő átmeneti és felhatalmazó rendelkezésekről szóló 2013. évi CLXXVII. törvény (Ptké.) 8. § (2) bekezdése értelmében az 1959-es Ptk. szabályait kellett alkalmazni.

Ismertette az 1959-es Ptk. 75. § (1) bekezdését, a 80. § (1) bekezdését, a 84. § rendelkezéseit.

Az alperesnek a per megszüntetésére irányuló kérelmét alaptalannak ítélte, figyelemmel arra, hogy az 1959-es Ptk. rendelkezései alapján jogvesztő határidő a hasonló igények érvényesítése során nem merülhet fel.

Figyelemmel arra, hogy az alperes a felperes képmása felhasználásának tényét nem vitatta,

védekezésére tekintettel azt vizsgálta, hogy a felvételek készítésére a felperes közszereplése során került-e sor, tekintettel az 1959-es Ptk. 80. § (2) bekezdésében foglaltakra. Azt állapította meg, hogy még amennyiben a felperesnek a hivatkozott tárgyalásokon való részvétele közszereplésnek minősülne, még az sem jogosítaná fel az alperes által üzemeltetett ... televíziós csatornát arra, hogy a felperes képmását hozzájárulása nélkül, utóbb, az eredeti felvétel céljától eltérően felhasználja. A felperes képmáshoz fűződő jogát sértő jogellenes alperesi eljárás az, mellyel a képfelvétel készítésének céljától és tárgyától (tudósítás ... és ... bírósági ügyeiről) teljesen függetlenül, más ügyben és más célból (dr. ...öt érintő eljárások illusztrációjaként) a felperes képmását tartalmazó képfelvételeket felhasználta. Minderre tekintettel súlytalannak ítélte az elsőfokú bíróság a feleknek a tárgyaláson történő részvétel - közszereplés-e vagy sem - körében kifejtett érveit.

Kifejtette azonban, hogy a per tárgyát képező fényképfelvételek nem minősülnek nyilvános tömegfelvételnek sem. Utalt e körben a BH1985. 17. eseti döntésre is. Azokon ugyanis a felperes egyedileg beazonosíthatóan látszik, ezért a felvétel egyedi, nem pedig tömegfelvétel, melyre tekintettel a felvételre nem vonatkoztathatóak a tömegfelvételek felhasználására vonatkozó megállapítások. Kiemelte, hogy a büntető eljárásról szóló 1998. évi XIX. tv. (Be.) 74/B. § (1) bekezdése, továbbá a Pp. 134/A. § (2) bekezdése alapján a bírósági tárgyalásokon a bíróság tagjairól, a jegyzőkönyvvezetőről, az ügyészről és a büntető ügy védőjéről készíthető az érintettek hozzájárulása nélkül képfelvétel, a tárgyalásokon megjelenő minden további személyről csak az érintettek kifejezett hozzájárulásával.

Ebből következik, hogy maga a jogalkotó is „egyedileg beazonosítható személyeknek” értékeli a bírósági tárgyaláson hivatalból megjelent személyeket, következésképpen így minősül a bírósági tárgyalásokon a védői, illetve a jogi képviselői feladatokat ellátó ügyvéd (dr. ...) ügyvédjelöltjeként, a tárgyalóteremnek az ügyvédek részére fenntartott részén, mellette talárban helyet foglaló felperes is. A fentiekből következik az is, hogy bírósági tárgyalások esetében legfeljebb a hallgatóságról készített felvétel (feltéve, ha az adott körülmények, így különösen a hallgatóság nagy száma ezt megalapozza) esetében lehet szó arról, hogy az nyilvános tömegfelvételnek minősüljön. Megjegyezte, hogy az alperes a tárgyaláson készített képfelvételekről a védőn és a felperesen kívül minden további személy képmását kitakarta, azaz maga is úgy értékelte, hogy a tárgyaláson a hallhatóságon kívül részt vevő személyek képmása hozzájárulásuk nélkül nem jeleníthető meg. Utalt az elsőfokú bíróság e körben a nemzetközi joggyakorlatra is, az annak alapján kialakult tesztekre.

Mindezekre tekintettel úgy ítélte meg, hogy nincs semmilyen releváns ok, amely indokoltá tette volna, hogy a dr. ... ügyvédjelöltjeként eljáró felperesről bírósági tárgyalásokon készült képfelvételeknek a kifejezetten dr. ... személyét érintő riportban történő felhasználását. Ezek a felvételek nem járultak hozzá közéleti vitához, a felperes személye nem volt közismert, a sérelmezett közlést hordozó riport témája semmilyen tartalmi összefüggésbe nem hozható a felperesről korábban készített képfelvételekkel, a felperes korábbi magatartása sem indokolta képmása későbbi megjelenítését. A felperes képmását tartalmazó fényképfelvétel a riporttal összefüggésbe nem hozható okból állt az alperes rendelkezésére, továbbá a sérelmezett fényképfelvételek készítésének körülményei sem tették indokoltá, hogy az később, más tárgyban készült riportban megjelenítésre kerüljön.

A ... című műsornak a YouTube csatornára történt feltöltésével kapcsolatosan az alperesi védekezést alaptalannak ítélte, mert az elektronikus adathordozón csatolt videó felvételen, a felvétel alatt annak feltöltőjeként a ... televíziós csatorna került megjelölésre, valamint megállapítható az is, hogy az alperes a YouTube portál hivatalos felhasználója (official user).

A felperes által igényelt jogkövetkezmények közül a jogsértés abbahagyására vonatkozó igényt megalapozatlannak értékelte, tekintettel arra, hogy a sérelmezett felvételek már nem érhetőek el, törlésre kerültek, következésképpen a jelenben nincs olyan jogsértés, melynek abbahagyására lenne kötelezhető az alperes. A további jogsértéstől történő eltiltás iránti igény alapos, annak deklarálása végett, hogy az alperes a jövőben sem teheti ismét közzé a sérelmezett felvételeket

A perköltség viselése felől a felperes túlnyomó részben pernyertességére tekintettel a Pp. 78. § (1) bekezdés alapján döntött.

Az elsőfokú ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést. Kérte, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, a felperes keresetét utasítsa el, továbbá a felperest marasztalja az első- és másodfokú perköltségben. Bejelentette, hogy tárgyalásonként 20.000 forint készkiadása merült fel. Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet a keresetnek helyt adó részében megalapozatlan. Hivatkozott Magyarország Alaptörvényének IX. cikkére, a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 10. és 13. §-ára. Ezek szerint a közügyek szabad vitatását biztosító alapjog gyakorlása során a felperes hozzájárulása nélkül is felhasználhatta a róla korábban készült képeket figyelemmel a Ptk. 80. § (2) bekezdésére. A perbeli riport témája ugyanis dr. ... ügyvédi tevékenysége, az azzal összefüggésben indult eljárások volt. A felperesről közölt felvételek pedig hozzájárultak a felperessel munkakapcsolata miatt szoros összefüggésbe hozható személlyel kapcsolatban kialakult társadalmi vitához. A felvételeken a felperes egyértelműen védőként kerül feltüntetésre, őt talárban a védők számára fenntartott helyen mutatták be. Az alperesnek nem volt és nem is lehetett tudomása arról, hogy ilyen megjelenés ellenére a felperes nem védőként vett részt a tárgyaláson. A védői minőségre tekintettel a bírósági tárgyaláson való részvétel önként vállalt, nyilvános közszereplésnek minősül. Ezen túlmenően a közéleti vita részét képezi az is, hogy kik azok a személyek, akik dr. ... alkalmazásában álltak és az ő munkáját segítették. Utalt a 16/2016. (X. 20.) AB határozat rendelkezéseire. A felperesről készült képfelvétel nyilvános helyen készült, az nem sértő, a felperest tárgyilagosan ábrázolja, továbbá közérdeklődésre számot tartó tudósításhoz, és a jelen kor eseményeiről való szabad tájékoztatáshoz kötődik, amely eseményhez a felperes személye hivatása alapján közvetlenül kapcsolódik. Az alperes álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévesen értelmezte, illetve alkalmazta az Emberi Jogok Európai Bíróságának vonatkozó gyakorlatát. Hivatkozott arra is, hogy az elsőfokú bíróság megállapítása a YouTube csatornára történt feltöltéssel kapcsolatosan iratellenes, illetve alaptalan.

A felperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság által hivatkozott Ptké. 8. § (2) bekezdése szerinti folyamatosan tanúsított jogsértő magatartás nem azonosítható a perbeli magatartással. Jelen esetben a felperes hasonló módon megvalósult személyiségi jogsértő magatartásokra hivatkozott, melyek azonban nem azonosíthatók a folyamatos jogsértés fogalmával.

Az adott időszakban tanúsított több, jogsértő magatartás nem képezett szakadatlan folyamatot, az újból bemutatott felvételek külön magatartásokként tételeződnek. Erre tekintettel a Ptk. 2:43. § g) és 2:48. §-át is figyelembe kellett venni a 2014. március 15. napját követően sugárzott felvételek jogsértő jellegének megítélésékor.

Tekintettel a két szabályozás lényegi azonosságára, az elsőfokú bíróság által kizárólagosan alkalmazott jogszabály szerinti megítélés érdemben nem érintette a döntés helyességét.

Az elsőfokú bíróság a tényállást teljeskörűen feltárta, a vonatkozó jogszabályok körét - a fenti kiegészítéssel - helyesen állapította meg, levont következtetéseivel és kifejtett indokaival a másodfokú bíróság egyetértett, azokat nem ismétli meg.

A fellebbezésben kifejtettekre tekintettel elsődlegesen arra mutat rá a másodfokú bíróság, hogy az a perben nem volt vitatott, hogy a felperes nem védőként, hanem az egyik védő ügyvédjelöltjeként vett részt azokon a tárgyalásokon, amelyekről az alperes képi tudósítást készített. Ebből egyértelműen az következik, hogy a Be. 74/B. § alapján felismerhető módon csak hozzájárulása esetén mutatható be. E szerint ugyanis a nyilvános tárgyalásról való tájékoztatás-adás ugyan a sajtó törvényben előírt joga, ezért a tárgyalóterembe lépő újságírónak a tudósítás lehetőségét kérnie sem kell. A tanács elnökének engedélye szükséges azonban hang- vagy képfelvétel készítéséhez. Ennek alapján a bíróság tagjai, a jegyzőkönyvvezető, az ügyész és a védő torzítás és korlátozás nélkül szerepelhet az elkészült tudósításban, képmásuk felismerhetetlenné tételét vagy nevük elhallgatását nem kérhetik. Kérhetik viszont ugyanezt a vádlottak, a tanúk és a büntetőeljárás egyéb, nem hivatásos és nem hatósági résztvevői, sőt, az 1959-es Ptk. 80. § (2) bekezdése és a Ptk. 2:48. § (1) bekezdése szerint bárki másról csak a kifejezett hozzájárulásával készíthető felvétel. Ugyanez irányadó az eljárásban hivatásszerűen résztvevő, a büntetőeljárás törvényben nem nevesített szereplőkre, ilyennek tekinthető az önálló védői jogosítványokkal nem rendelkező, de a védő munkáját segítő ügyvédjelölt is. Nincs jelentősége ennek a kérdésnek a megítélésakor, hogy az alperes mennyire volt tisztában a jelenlévők státuszával, tévedése mennyire adódik önhibáján kívüli okokból.

Ugyanakkor az elsőfokú bíróság helytállóan ismerte fel, hogy a felperes keresete alapján nem az volt az elsődleges kérdés, hogy a felperes azokon a tárgyalásokon, amelyeken készült felvételeket az alperes utóbb más híryanaghoz felhasznált, hozzájárulása nélkül bemutatható volt-e. A felperes ugyanis nem azt sérelmezte, hogy ezeket a képeket a ... vagy ... büntetőügyéről való tudósítás során felhasználták.

Arra helyesen hivatkozott az alperes, hogy az az ügy, amelyhez a felvételeket felhasználta minősíthető olyan közügynek, amelynek megvitatása érdekében a sajtószabadságnak magasabb szinten kell érvényesülnie. Ez azonban önmagában nem eredményezi azt, hogy az általános szabályoktól eltérően a felperes képmásának engedély nélküli bemutatására alkotmányos felhatalmazással rendelkezett. Az Alkotmánybíróság 3021/2018. (I. 26.) AB határozatban úgy foglalt állást, hogy a tárgyalóterem szituációja a közügyek szokásos megvitatásához képest más szempontokat helyez előtérbe, és ezek felülírására különös érvekre van szükség. Adott esetben ilyen érv lehetne a képfelvétellel érintettekhez kötődő valamely sajátos körülmény, amely az alkotmányjogi mérlegelésben nyilvánvaló relevanciával bír {3021/2018. (I. 26.) AB határozat [29]}.

A perbeli esetben az alperes nem egy adott témához készített felvételeket mutatott be, hanem korábban más témában készített és korábban már bemutatott felvételeket használt fel az eredeteitől eltérő kontextusban. Az azon központi helyet elfoglaló személy a felvételek készítésekor más személyek védelmét látta el, a perbeli műsor témája azonban az őt terhelteként érintő büntetőeljárás volt. Amennyiben olyan újabb körülmény vetődik fel, amely miatt egy korábbi, jogszerűen felhasznált felvétel egy újabb közügy megvitatását előreviszi, úgy mérlegelhetőek a különböző alapjogok - sajtószabadság vs. emberi méltóság részét képező személyiségi jogok - elsőbbsége, azonban jelen esetben a felvételeknek a témához fűződő közvetettsége miatt különösen hangsúlyos érvekre van szükség a sajtószabadság elsőbbségéhez.

A perbeli esetben azonban ilyen érv nem merült fel. A felperes személye a dr. ...el kapcsolatosan

folyamatban lévő büntetőeljáráshoz semmilyen módon sem köthető. Az a körülmény, hogy korábban az ügyvéd ügyvédjelöltje volt, és munkavégzése során tárgyalásokon az ügyvéd segítőként vett részt, ilyen érvként nem fogadható el. Nem a büntetőügyben szereplő ügyvéd személyének, hanem magának a büntetőügynek van közügy jellege. Az alperes érvelése csak abban az esetben lenne helytálló, amennyiben a büntetőügyhöz való felperesi kapcsolódásra tud rámutatni. A sérelmezett riportok témájának megvitatásához ennek hiányában semmilyen szinten sem járul hozzá a felperesről készült, egyébként korábban is jogszerűtlenül felhasznált képmások bemutatása. Erre tekintettel pedig valóban csak másodlagos kérdés az, hogy az eredeti felvételeken a felperes képmása jogszerűen jelenik-e meg.

Az alperes fellebbezésében az elsőfokú bíróságnak a YouTube csatornára feltöltött műsorszámokkal kapcsolatos megállapítását iratellenesnek, illetve alaptalannak minősítette. E körben azonban érveit nem fejtette ki.

A rendelkezésre álló iratok alapján ezen hivatkozása sem volt alapos. Az elsőfokú bíróság a megismételt eljárás során, a másodfokú bíróság végzésében foglaltaknak megfelelően felhívta az alperest annak közlésére, hogy a sérelmezett felvételeket mikor töltötte fel internetes oldalára. Tájékoztatta a felperest arról, hogy őt terheli annak bizonyítása, hogy a YouTube megosztóra a nevesített műsorszámot az alperes helyezte el (5. sorszámú jegyzőkönyv). Az alperes bejelentette, hogy a műsorszámok a honlapra az adást követő órákban kerülnek ki (10. sorszámú beadvány).

A felperes előadta, hogy a csatolt CD-n látható, hogy a videó feltöltőjeként a YouTube csatornára a ... Magyarország jelölés található. A megosztóra regisztráció nélkül nem lehet videót feltölteni. Ugyanezen regisztrációval az alperesi televízió csatorna számtalan műsora is feltöltésre került. Bizonyítási indítványt terjesztett elő, amennyiben az alperes ezen állításait vitatná (8. sorszámú beadvány). Az alperes ezt követően semmiféle bejelentést nem tett, a felperesi előadást nem vitatta a továbbiakban. Ilyen körülmények között, figyelemmel arra is, hogy a YouTube csatornáról az eljárás alatt a videó lekerült, továbbá arra, hogy az alperes nem hivatkozott arra, hogy a YouTube regisztráció és az oda feltöltött videók jelölése során valaki a nevével, vagy logójával visszaélt, nem tekinthető sem iratellenesnek, sem alaptalannak az az elsőfokú bírósági megállapítás, hogy a rendelkezésre álló adatok alapján egyértelműen megállapítható, hogy az alperes közreműködött a „...” című műsor YouTube videó megosztó oldalra való feltöltésében.

Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A felperesnek a másodfokú eljárás során perköltsége nem merült fel, ezért a másodfokú bíróság csak a le nem rótt fellebbezési illeték viseléséről határozott a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján.

Budapest, 2019. június 26.

dr. Kisbán Tamás s.k.
a tanács elnöke

dr. Kovaliczky Ágota s.k.
előadó bíró

dr. Istenes Attila s.k.
bíró

